

Online coronababbels met professionelen rond het thema

'Partnerschap met ouders in coronatijd':

EEN TERUGBLIK

We kunnen terugblikken op 3 boeiende en leerrijke 'coronababbels' waarbij deelnemers aansloten uit verschillende sectoren binnen onderwijs en welzijn, vanuit verschillende provincies en met een verschillend aantal jaren werkervaring.

De 3 coronababbels waren uniek met eigen accenten en dynamieken en tegelijkertijd ook gelijkend door een aantal herkenbare situaties en gevoelens die telkens terug kwamen.

Aan het begin van elke coronababbel geven de meeste professionals aan het gevoel te hebben niks, niet genoeg of niet het meest noodzakelijke te kunnen doen voor hun ouders, kinderen en jongeren die ze begeleiden. Ze vragen zich af óf en hóe ze nog van betekenis kunnen zijn. Ze lijken ouders minder goed tot niet meer te bereiken. Ze merken dat onlinewerking niet voor elke ouder, jongere of kind evident is of goed werkt. Ze ervaren soms gevoelens van machteloosheid. Ze hebben handenvol werk om de coronamaatregelen te vertalen naar hun eigen werking of organisatie en dit met de nodige struggles erbij.

Daarnaast hoorden we telkens veel dingen die de professionals in deze coronaperiode wél doen in hun partnerschap met ouders. Professionals voelen hiervoor ook regelmatig begrip en dankbaarheid vanuit ouders. Ze krijgen dat soms rechtstreeks te horen/lezen van een ouder of kunnen het afleiden uit filmpjes of foto's die ze terugkrijgen via ouders of kinderen. Als de professionals hierover praten in de coronababbels, zien we de sprankels in hun ogen en komt er een voelbare (ja, ook online!) energie vrij. Mooi om te zien gebeuren was ook dat professionals geïnspireerd geraakten tijdens de coronababbels.

Zoals we eerder aangaven, had elke groep naast het gemeenschappelijke ook eigen accenten en dynamieken. Die willen we hier graag in grote lijnen meegeven.

De groep van 6 mei was erg bezorgd over de nood die ouders aangeven i.v.m. de opvang van en het delen van de zorg voor hun kind met een beperking. Zij deelden ideeën over hoe ze ouders hierin kunnen ondersteunen, welke acties ze kunnen ondernemen hierin binnen de coronamaatregelen die op dat moment van kracht zijn. Er kwam hierrond veel energie vrij in de groep en ook een aantal (out-of-the-box) ideeën: van helpen zoeken naar vrijwilligers om -op afstand- een buitenactiviteit te doen met het kind of een brus, meedenken met de ouders om tot een slimme keuze te komen i.v.m. de extra bubbel van 4, ... tot het plaatsen van plexiglas in het busje van de voorziening om zo het gezin uit te nodigen in het busje voor een poppenkastvoorstelling.

De groep van 14 mei heeft nagedacht over empowerend werken met ouders. Mogen en kunnen we als hulpverlener dingen 'overnemen' van ouders, wat

betekent dit en hoe doen we dit dan? Welke impact zal dit in de toekomst hebben? Hoe kunnen we in een crisisperiode als coronatijd de nodige dingen doen en toch ouders (nadien terug) in hun kracht laten of zetten? De erkenning geven aan ieder (zowel professional als ouder) dat niemand kan terugvallen op ervaring met een dergelijke crisis kwam naar boven (**verbonden zijn in samen niet-weten én samen zoeken**).

De groep van 20 mei heeft met mekaar uitgewisseld **wat 'van betekenis zijn als professional' kan inhouden in deze coronatijd en hoe ze dit gevoel (terug) kunnen krijgen**. Hoe kunnen we nabij zijn en toch niet opdringerig? Het belang van kleine dingen, een zekere mildheid naar ouders en professionals en blijven voeling hebben met noden en verwachtingen van ouders komt o.a. naar boven. Ook over de uitdaging waar ze voor staan als professional om **terug contact te krijgen met de gezinnen die kwetsbaar zijn** en die ze nu zeer moeilijk of niet meer bereiken, hebben ze ideeën uitgewisseld.

De coronatijd brengt heel **veel en grote uitdagingen** met zich mee **zowel voor ouders als voor professionals**. Veel ouders met een kind met een beperking of chronische ziekte moeten nog meer dan anders zoeken naar een zorg-werk-leven balans of komen in een soort overlevingsmodus terecht. Uit het verhaal van de professionals in onze coronababbels horen we dat ze **kansen** zoeken en grijpen en dat ze aangeven ook veel te **leren** uit deze crisis.

We bedanken graag alle deelnemers van onze coronababbels voor hun openheid, hun engagement naar ouders en het delen van hun kwetsbaarheid én hun krachten. Iedere deelnemer heeft een kleur toegevoegd en door al die kleuren samen te brengen is er een pallet ontstaan waarmee ieder nog mooiere tekeningen zal kunnen maken!

Hartelijke groet,

Noor en Sofie

Voorlopig plannen we geen nieuwe coronababbels met professionelen in. Heb je als professional (terug) nood aan een coronababbel, laat het ons dan zeker weten via een mail naar sofie.lambrechts1@kuleuven.be. Dan bekijken we samen wat de mogelijkheden zijn.